

A a

a, A [e] το πρώτο γράμμα του αγγλικού αλφαβήτου: συντομ. **atomic**, ατομικός: *an A-bomb* - σμβ. (μους.) Λα, η έκρηξη της κλίμακας του Ντό: *επιθ. άλα, υψηλότερος, καλύτερος: A level*, (βρετ.) σχολικές εξετάσεις ανωτέρου επιπέδου για την απόκτηση του γενικού τίτλου σπουδών (General Certificate of Education) **from A to Z**, απ' το άλα ως το ωμέγα, απ' την αρχή ως το τέλος.

a- πρῆμ. 1. επί, εκ, προς, εις: *aback*· *ashore*· 2. σε κατάσταση: *asleep*· *alive*.

a, an [«(n), eɪ] αόρ. άρθρ. 1. ένας, μία, ένα: *a book*· *an apple*· 2. ο, τον: *a dog is an animal*· *seventy miles an hour*· 3. (παραλείπεται): *I'm a doctor*· 4. ένας, κάποιος: *a Mr. Brown called*.

a-, an- πρῆμ. (στερητικό) α-, ά-, αν-, άν.

A1, A-one *επιθ. κατάλληλος, σε καλή κατάσταση, πρώτης τάξεως: he's in A-1 shape*.

Aaron [ÉEεrən] ουσ. (ΠΔ.) Ααράν.

Aaronic [ÉεErnik] *επιθ. 1. ο σχετικός με τον Ααράν· 2. αρχιερατικός*.

ab- πρῆμ. (στερητικό, δηλωτικό απόστασης, άρνησης, αποχής, παρέκκλισης): *abnormal*, *absolve*.

aba [ÉEbQk] ουσ. (αραβ.) αμπάς (ύφασμα & ένδυμα).

abaca [ÉEbQk«k] ουσ. (βοτ.) 1. αβάκα (φυτό των Φιλιππίνων)· 2. λινό της Μανίλας (ίνες αβάκα).

aback [«ÉEbQk] *επίρρ. 1. προς τα πίσω· 2. (ναυτ.) αντινεμημένος, κόντρα στον άνεμο: taken ~, (μτφ.) έκπληκτος, σοστισμένος: I was taken ~ by his sudden departure*.

abacus [ÉEbQk«s] ουσ. 1. άβάξ, αβάκιο, αριθμητήριο· 2. (αρχιτ.) άβάκα.

abaft [«ÉEbAúft] (ναυτ.) *επιθ. πριμναίος, πριμικός: επίρρ. προς την πρύμνη, πίσω*.

abandon [«ÉEbQnd«n] ρ. 1. παρατώ, (και νομ.) εγκαταλείπω, (και νομ.) παραποιώ: *the residents of the city had to ~ their homes when the fighting reached the outskirts*· 2. σταματώ, διακόπτω, κόβω· 3. εγκαταλείπωμαι, αφήνω: *he ~ed himself to the music*· 4. εγκαταλείπει, κατάργηση (ηθικών φραγμών, αναστολών κ.λπ.) ~ **ship!** εγκαταλείψατε πλίοιν!

abandonee [«ÉEbQnd«Eniú] ουσ. (νομ.) ασφαλιστής κινδύνων θαλάσσιος αποδεχόμενος δικαίωμα ιδιοκτησίας ναυαγίου.

abandonment [«ÉEbQnd«nmt«nt] ουσ. 1. παράτηση, εγκατάλειψη· 2. απουσία ηθικών αναστολών.

abase [«ÉEbelz] ρ. υποβιβάζω, εξευτελίζω, ταπεινώω, υποτιμώ ~ **ment**, ουσ. ζευσεμός, εξευτελισμός, ταπεινώση.

abash [«ÉEbQz] ρ. (συν. παθ.) ταρώω, πτώω· *feel ~ed at (sth)*, πτώομαι από (κάτι) ~ **ment**, ουσ.: ~ **ed**, *επιθ. πτοημένος, ζαλισμένος, χαμένος: ~edly*, *επίρρ.*

(a)bate [«ÉEbel] ρ. 1. ελαττώνω, ελαττώνομαι, μετριάζω: *the rain ~d somewhat after the storm*· 2. (νομ.) καταργώ, ακυρώνω· 3. παραχωρώ έκπτωση επί τιμής αγοράς.

abatement [«ÉEbelmt«nt] ουσ. (νομ.) ελάττωση, μετριασμός, μείωση· 2. έκπτωση· 3. (νομ.) μείωση, απαλλαγή (οφελίων, απαιτήσεων).

abatis, abattis [ÉEbQbtis] ουσ. αμυντική περίφραξη από κορμούς δέντρων ή συμπατόπλεγμα.

abattoir [ÉEbQ«twaú] ουσ. (γαλλ.) σφαγείο.

abba [ÉEbQ«] ουσ. (και κερφ.) πατέρας, αβάς (τίτλος επισκόπου της Συριακής ή Κοπτικής εκκλησίας).

abbaçy [ÉEbQks] ουσ. (ρκαθ. εκκλ.) ηγουμενία (αξίωμα, δικαιοδοσία ή θητεία).

abbatial [«ÉEbelst«l] *επιθ. ηγουμενικός*.

abbé [ÉEbQbel] ουσ. αβάς (γάλλος ιερέας).

abbesz [ÉEbQbts] ουσ. (ρκαθ. εκκλ.) ηγουμένη.

abbey [ÉEbQbl] ουσ. (ρκαθ. εκκλ.) 1. αβασείο, μονή, ηγουμενείο, μοναστήριο· 2. αβασείο (εκκλησία μονής ή μονή που μετατράπηκε σε κατοικία).

abbot [ÉEbQbt] ουσ. (ρκαθ. εκκλ.) ηγουμένος (αβασείου, μονής)· ~ **ship**, ηγουμενία.

abbreviate [«ÉEbrüivl«telt] ρ. συντέμνω, βραχύνω, συγκόπτω (λέξη)· ουσ. ~ **or**.

abbreviation [«ÉEbrüivl«Ets«n»] ουσ. 1. συντόμηση· 2. συντομογραφία, σύντμηση, βραχυγραφία.

ABC [ÉEltz«bi«Esiú] ουσ. 1. αλφάβητα (αλφάβητο)· 2. (μτφ.) αλφάβητα (τα στοιχειώδη, τα πρώτα, τα εκ των ουκ άνευ): *learning to play the guitar is as simple as ~!*

abdicate [ÉEbQbdl«kelt] ρ. παρατιώμαι (δικαιώματος, αξιώματος, εξουσίας): *the king ~d so that he could marry the woman he loved*· **abdication**, ουσ. παράτηση (από δικαίωμα, αξίωμα)· **abdicable**, *επιθ.*

abdomen [QbÉd«kt«n»] ουσ. κοιλία, κοιλιά, γαστήρ.

abdominal [QbÉdmtln'«s] *επιθ. κοιλιακός: ~ pains*, κοιλόπονοι· ~ **belt**, κοιλ.επίδεσμος· ~ **ly**, *επίρρ.*

abdominous [QbÉdmtln«s] *επιθ. (αρχ.) κοιλιαράς*.

abducent [QbÉdjuútsnt] *επιθ. απαγωγός (μυς κ.λπ.)*.

abduct [QbÉdÁkt] ρ. *απάγω: the businessman's son was abducted on his way to school*· ~ **ion**, ουσ. απαγωγή· ~ **or**, ουσ. απαγωγέας, (και ανατ.) απαγωγός.

abeam [«ÉEbiúmt] *επιθ. & επίρρ. κάθετος / καθέτως ως προς τον διαμήκη άξονα σκάφους*.

abecedarian [ÉelbiúsiúÉdE«r«k«n»] ουσ. αρχάριος, νεοφώτιστος, εκπαιδευόμενος· *επιθ. 1. αλφαβητικός· 2. στοιχειώδης, βασικός, υποτιπώδης*.

abed [«ÉEbEd] *επιθ. (αρχ.) στο κρεβάτι, κληνήςης*.

Abel [Éelb'l] ουσ. (ΠΔ.) Αβέλ.

abderdeen [ÉEb«Édiúmt] ουσ. (ζωολ.) αμπερντίν (ράτσα σκύλου).

aberrant [QbÉdEr«nt] *επιθ. 1. αποκλίνων, απομακρυνόμενος, (παρ)εκτρεπόμενος· 2. διεστραμμένος, ανώμαλος: ~ behavior(ty)· aberrance, aberrancy, ουσ. 1. (παρ)εκτροπή, αποκλίση· 2. διαστροφή, ανομαλία· 3. (βιολ.) διαμαρτία.*

aberration [ÉEb«Ér«ts«n»] ουσ. 1. παρέκκλιση, (παρ)εκτροπή (από το κανονικό ή το ηθικό): *just think of his outburst as an ~*· 2. ανομαλία (ψυχική, χρωμοσωμική)· 3. (αστρον.) αποπλάνηση (φαινομενική μετατοπιση αστέρος)· 5. (οπτικ.) αποπλάνηση, εκτροπή· **chromatic** ~, χρωματική εκτροπή· **mental** ~, παράλογισμός, σύγχυση φρενών· ~ **al**, *επιθ. ιδιότυπος, εκκεντρικός, ιδιόρρυθμος*.

abet [«ÉEbEt] (νομ.) ρ. (σε τέλεση παρανόμου πράξεως) υποκινώ, ενθαρρύνω, παρακινώ, συνεπικουρώ, εξωθώ· ~ **ment**, ουσ. συνεργός· **aid** and ~ **(sb)**, εξωθός (κάποιου), γίνωμαι συνένοχος (κάποιου).

abeyance [«ÉEbel«ns] ουσ. 1. αναβολή, αναστολή, εκκρεμότητα, προσωρινή αδράνεια: **fall / go into ~**, (νομ.) (για νόμο, έθιμο) περιπτώσει σε αχρησία· **in ~**, (νομ.) σχολάζω, σε εκκρεμότητα.

abeyant [«ÉEbel«nt] *επιθ. λανθάνων, αδράνης, εκκρεμής, σχολάζων*.

abhor [«bÉhú] ρ. αποστρέφομαι, απεχθάνομαι, σιχαίνομαι: *he ~s all forms of racism*.

abhorrence [«bÉhr«ns] ουσ. απέχθεια, βδελυγμία, αποστροφή, αηδία: *the organisation expressed its ~ of acts of violence committed in the name of peace*· **abhorrent**, *επιθ. αποτροπιαστικός, βδελυρός, μισητός: ~ abhorrently*, *επίρρ.*

abide [«ÉEbald] ρ. 1. ανέχομαι, υποφέρω *she can't ~ him*· 2. (αρχ.) διαμένω, κατοικώ· 3. (αρχ.) αναμένω, προσδοκώ ~ *his return*· **abidance**, ουσ.: ~ **by**, συμμορφώνομαι με, αποδέχομαι, τηρώ, εμμένω· *to ~ by a decision*.

abiding [«ÉEbaldlnt] *επιθ. μόνιμος, διαρκής: an ~ belief in sth*· **law- ~**, νομοταγής: *this is a peaceful, law- ~ community*.

abigail [ÉEbQl«telt] ουσ. (αρχ.) υπηρέτρια κυρίας.

ability [«ÉEblnti] ουσ. ικανότητα, δυνατότητα, ευφυΐα: *a person of great ~ to the best of my ~*

ab initio [Qb lÉnSI«k«ú] φρ. εξ αρχής, απ' την αρχή.

abiogenesis [Éelbal«úÉdZEnls] ουσ. αβιογένεσις, αυτόματη γέννηση (θεωρία για την αυτόματη γέννηση των ζώντων οργανισμών από ανόργανη ύλη)· **abiogenist**, ουσ.: **abiogen(et)ic(al)**, *επιθ.: abiogenetically*, *επίρρ.*

abiosis [ÉelbalÉ«úsls] ουσ. αβίωση, έλλειψη ζωής.

abiotic [ÉelbalÉtik] *επιθ. αβιοτικός, άνευ ζωής ή ζώντων οργανισμών*.

abirritant [QbÉlrlt«nt] ουσ. & *επιθ. απερεθιστικός, κατευναστικός*.

abirritate [QbÉlrlt«telt] ρ. (ιατρ.) απερεθίζω, κατευναζώ.

abject [ÉEbQbdZekt] *επιθ. 1. άθλος, απεχθής: they live in ~ poverty*· 2. αξιοθρήνητος, απελπισμένος· 3. ταπεινός, χαμηλής ουσ. απόβλητος (κατωτάτης κοινωνικής υποστάθμης)· ~ **ness**, ουσ.: ~ **ly**, *επίρρ.*

abjection [ÉEbQbdZekt«n»] ουσ. ευτέλεια, φαλότητα.

abjure [«bÉdZú«] ρ. αποκηρύσσω με όρκο, απαρνούμαι, διαφεύδο· **abjuration**, ουσ. αποκηρύξη· ~ **the realm**, ορκίζομαι να εγκαταλείψω για πάντα τη χώρα.

ab lactation [ÉEbQl«ktÉtel«n»] ουσ. απογαλακτισμός, αποθλασμός.

ablate [QbÉl«t] ρ. 1. (ιατρ.) εκτέμνω (απαρά όργανο χειρουργικός)· 2. (γεωλ.) απομακρύνω πετρώματα· 3. αποκολλώ αναλώ-

σμο τμήμα.

ablation [QbĚlelSα] ουσ. 1. (ιατρ.) εκτομή (χειρουργική αφαίρεση οργάνου). 2. (γεωλ.) απομάκρυνση πετρωμάτων (λόγω διάβρωσης κ.λπ.). 3. αποκόλληση.

ablative [ĚQb̌ktiv] επίθ. αφαιρετικής· ουσ. (λατ. γραμμ.) αφαιρετική (πτώση).

ablaut [ĚQb̌laUt] ουσ. (γερμ.) (γλωσσολ.) ετεροίωση (τροπή ρίζι-κού φωνήεντος σε άλλο σε λέξεις της ίδιας ρίζας για την σημασι-στή άλλης έννοιας).

ablate [«ĚblelZ»] επίθ. & επίρρ. 1. φλεγόμενος· *the building was soon ~* 2. (μτρ.) απαστράπτον, λαμπερός, κατάφωτος· *~ with*, φουρντομένος· *~ with anger*.

able [Ěelb'ɪ] επίθ. 1. ικανός· *be ~ to do sth* 2. έξυπνος, ικανός· *an ~ worker* 3. (νομ.) αρμόδιος, εξουσιοδοτημένος· **ably**, επίρρ. ικανός, ικανά, επιδέξια· *~bodied*, αρτιμελής, σωματικός ικα- νός· *~bodied seaman*, πτυχιούχος ναύτης (ιδ. εμπ. ναυτ.)· *~d*, επίθ. 1. αρτιμελής (σε αντιδιαστολή μόνος)· *~d and disabled peo- ple both have rights* 2. (άτομο) με ειδικές ανάγκες· *she is differ- ently / otherly ~d*.

abl(e)ism [Ěelb̌ɪlZαɪm] ουσ. (κοιν. πρυν.) κοινωνική διάκριση (συμπεριφορά ή νομικό πλαίσιο) με κριτήριο την αρτιμέλεια ή τη σωματική ανεπάρκεια· *~ has become a new form of social discrimination*.

abloom [«Ěblu:m»] επίθ. ανθισμένος.

ablu-tion [«Ěblu:s«n] ουσ. 1. νύψη, πλύση (του σώματος) 2. ιερο- τελεστική νύψη.

abnegate [ĚQbňɪCgɛlt] ρ. αποποιούμαι, εγκαταλείπω, παραιτού- μαι, απαρνούμαι, αποκηρύσσο· **abnegation**, ουσ. αποκήρυξη, απάρνηση· **self abnegation**, απατάρησηση.

abnormal [QbĚnɔrμkɪ] επίθ. 1. ανώμαλος, αφύσικος 2. αντικανον- ικός· **abnormalous**, επίθ. *~ly*, επίρρ.

abnorm(al)ity [ČQbňuĚmQlɪtɪ] ουσ. ανομοαλία, διαστροφή.

abo [ĚQb«U] ουσ. (υβρ.) κάρφος, σκυλόραπας (για ιθαγενή της Αυστραλίας, συντομ. **aborigines**, Αβορίθινας).

aboard [«Ěbɔd] επίρρ. & πρόθ. επί πλοίου ή αεροσκάφους *there were sixty passengers still ~ the ship when it sank*· **go ~**, επιβιβά- ζομαι.

abode [«Ěb«Ud] ουσ. (αρχ. ή λογ.) διαμονή, κατοικία· *one's ~ of / with no fixed ~*, (νομ.) άνευ μονίμου διαμονής· **take up one's ~ with sb**, συγκατοικώ με κάποιον.

abode [«Ěb«Ud] ρ. αόρ. και μετ. **abide**.

abolish [«Ěblɪʃ] ρ. καταργώ, ακυρώνω (θεσμούς, κανόνες κ.λπ.)· *the death penalty was only ~ed recently*.

abolition [ČQb«Ělɪsɪn] ουσ. κατάργηση, τερματισμός (νόμων, δασμών κ.λπ.)· *the ~ of slavery was one of the causes of the American Civil War*.

abolitionism [ČQb«Ělɪs«nɪZαɪm] ουσ. κίνηση για την κατάργηση άδικων νόμων κ.λπ.· **abolitionist**, ουσ.

abomasm [ČQb«Ěmɛlsmkɪ] ουσ. ήνωστρο (ο τέταρτος στόμαχος του μηρυκαστικών).

A-bomb [ĚelĚbm] ουσ. ατομική βόμβα.

abominable [«Ěbmɪn«b'ɪ] επίθ. απαίσιος, ειςεχθής, αποκρουστι- κός· *what an ~ thing to do to another person!*· **abominably**, επίρρ.· *~ snowman*, χιονάνθρωπος των Ιμαλαίων.

abominate [«ĚbmɪCnɛlt] ρ. απεχθάνομαι, σιχαίνομαι, αποστρέφο- μαι, μισώ.

abomination [«ČbmɪĚnelS«n] ουσ. 1. απέχθεια, σιχαμάρα 2. σχήμα, έκτρομο.

à bon marché [a b[marʃe] (γαλλ.) επίρρ. φθηνά, ανέξοδα, άκοπα-

aboriginal [ČQb«ĚrɪdZɪn'] επίθ. και ουσ. αυτόχθων, γηγενής, ιθαγενής· *~ peoples suffered greatly under European colonialism*· *~ly*, επίρρ.

aborigine [ČQb«ĚrɪdZɪn] ουσ. ιθαγενής, γηγενής (για ανθρώπους, χλωρίδα και πανίδα).

Aborigines [ČQb«ĚrɪdZɪn] ουσ. Αβορίθινας, ιθαγενείς της Αυσ- τραλίας· **Aboriginality**, ουσ. Αβορίθινα, επίθ.

aborning [«Ěbɔrɪn] επίρρ. εν τη γενέσει·

abort [«Ěbɔt] ρ. 1. αποβάλλω 2. κάνω έκτρωση, διακόπτω κύη- ση, αμβλώνω 3. διακόπτω, ματαιώνω, παρεμποδίζω την αν- άπτυξη, τερματίζω πρόωρα· *the mission was ~ed: the launching of the rocket was ~ed due to a malfunction*.

abortifacient [«ČbɔtɪĚfɛlS«nt] επίθ. εκτρωτικός· ουσ. εκτρωτικό (που προκαλεί διακοπή της κύησης).

abortion [«Ěbɔsɪn] ουσ. 1. αποβολή 2. έκτρωση, άμβλωση 3. διακοπή φυσιολογικής ανάπτυξης (οργάνου κ.λπ.) 4. (υποτιμ.) έκτρομο, δόσιμορφος, ατελής, παραμορφωμένος.

abortionist [«Ěbɔsɪnɪst] ουσ. (και ιατρός) που ενεργεί έκτρωση.

abortive [«Ěbɔtɪv] επίθ. 1. ανεπιτυχής, άκαρπος 2. μερικός ή ατελής ανεπιτυχμένος 3. αποτυχημένος, ατυχής· *an ~ attempt at doing sth* 3. εκτρωτικός· *~ness*, ουσ.· *~ly*, επίρρ.

aboulia βλ. **abulia**.

abound [«Ěbaʊnd] ρ. αφθονώ· *~in/with*, βριθώ, είμαι γεμάτος· *the market ~s with / in all kinds of goods*.

about [«Ěbaʊt] επίρρ. & πρόθ. 1. περίπου, σχεδόν· *our house is ~*

twenty miles from Athens 2. περί, σχετικά με· *what are you talk- ing about?* 3. σε διάφορα μέρη, εδώ και εκεί, παντού· *don't leave your clothes lying ~!* 4. γύρω· *somewhere ~*, *walking ~ the city streets* 5. πάνω, σε· *there is something ~ him that scares me* 6. αντίθετα, πίσω· *turn about be ~*, 1. προίθιμοι, είμαι έτοιμος· *I was ~ to call for help* 2. (και **up and ~**) συνέρχομαι, (επανα) δραστηριοποιούμαι (μετά από ασθένεια κ.λπ.)· *I am ~ again, so I can go back to work* 4. *she's been up and ~ for about a week but she's still too weak to go to work* 3. καταπάνομαι· *be careful what you are ~!*· *~ship*, παράγγ. (αναστροφής πλου) όρτσα λα μπάντα! ουσ. αναστροφή πλου· *~turn*, *~face*, παράγγ. (μεταβολής) μεταβολή! ουσ. 1. (στρατ.) μεταβολή 2. (μτρ.) μεταβολή, μετάστροφή, στροφή 180 μοιρών· *his supporters' about-face cost him the election* ρ. μεταστρέφομαι, μεταβάλλω (απόψεις, θέσεις κ.λπ.)· **bring ~**, προκαλώ (ένα γεγονός κ.λπ.)· **come ~**, συμβαίνω· **go / set ~** χειρίζομαι· **much ~**, λίγο - πολύ, κατά το μάλλιο ή ήπτον· **what / how ~ ...?** τί λες / θα λες για...; *how ~ a drink?*

above [«Ěbɔv] επίρρ. και πρόθ. 1. πάνω από· *300 metres ~ sea level* 2. υπεράνω, πιο πάνω· *moral principles should be held ~ personal interests* 3. ανωτέρω (για κείμενο)· *all the ~...* 4. υπε- ράνω, στον ουρανό· *the Powers ~ ~ all*, πάνω απ' όλα, πρώτι- στα· *~ and beyond (the call of duty)*, επί πλέον· *he worked all night, ~ and beyond the call of duty* 2. **board**, επίθ. ανοικτός, καθαρός, τίμιος· επίρρ. φανερά, τίμια· *everything seems to be ~ board so we can proceed with the deal*· **~ measure**, υπέρμετρα· **the ~**, ο ανωτέρω, τα προηγούμενα· *the ~ should make clear that...*

above-, συνθετ. (προσδιορισμού θέσης ή σειράς) ανωτέρω, προ-· *~cited*· *~mentioned*· *~named*· *~written*.

abracadabra [ČQbɪk«ĚdQbɪk] επιπόρ. άμτρα καντάμτρα (μαγική επίκληση)· ουσ. τρίχεις, κολοκόθια, σαχλαμάρες, κινέζι- κα.

abradant ουσ. λειαντικό.

abrade [«Ěbreɪd] ρ. κατατριβώ, φθείρω.

Abraham [Ěelbr«ČhQm] ουσ. (Πλ.) Αβραάμ.

abran- chiate [«Ěbr«Qnklɪt], **abran- chial** [«Ěbr«Qnklɪkɪ], **abran- chious** [«Ěbr«Qnklɪkɪs] επίθ. αβράγγιος

abrasion [«ĚbreɪZαn] ουσ. 1. γδάσιμο, εκτριβή 2. εκδορά, γδάρι- σμο.

abrasive [«Ěbreɪslv] επίθ. 1. λειαντικός· *~ paper / cloth* 2. (μτρ.) τριχός, ανής, σκαβός· *the boss is quite ~ but he's not often in the office to bother us* ουσ. λειαντικό.

abreact [ČQbrɪĚdQkt] ρ. (ψυχολ.) αποφορτίζω, εκτονώνω (φορτίσεις κ.λπ.), κάνω ψυχοκάθαρση.

abreaction [ČQbrɪĚdQksɪn] ουσ. (ψυχολ.) αποφόρτιση, ψυχοκά- θαρση.

abreast [«Ěbrɛst] επίρρ. παραπλεύρως, δίπλα δίπλα και προς την ίδια κατεύθυνση· *warships sailing five ~*· **keep ~ of / with**, συμ- βυδίζω· *we must teach computer technology in schools so that our children can keep ~ of changes in the workplace*.

abri [Q̌Ěbrɪv] ουσ. (γαλλ.) άμπρί, οχυρωμένο καταφύγιο, όρυσμα.

abridge [«ĚbrɪdZ] ρ. συντμήνω, περικόπτω, συντομεύω, περιορι- ζώ· *an ~d version of the novel*.

abridg(ement) [«ĚbrɪdZɪmɛnt] ουσ. 1. σύντμηση, περιλήψη, σύντο- ψη 2. συντετηγμένη μορφή κειμένου.

abroach [«Ěbr«Uts] επίθ. 1. (για βαρέλι κ.λπ.) τρυπημένος, με τρύπα (για να βγαίνει το περιεχόμενο) 2. (μτρ.) διαδοδεμένος, ελεύθερος (για ιδέες κ.λπ.).

abroad [«Ěbrɔd] επίρρ. 1. στο εξωτερικό (της χώρας)· *travel ~* 2. ευρέως, παντού· *rumors quickly spread ~* 3. (αρχ.) έξω από το σπίτι· ουσ. εξωτερικό· *students from ~*.

abrogate [ĚQbr«Ucɛlt] ρ. ακυρώνω, καταργώ, αδρανοποιώ, ανακαλώ (π.χ. νόμο, συμφωνία)· *~ a law*· **abrogation**, ουσ. κα- τάργηση, ακύρωση, ανάκληση.

abrupt [«Ěbrɔpt] επίθ. 1. αιφνίδιος, απότομος, ξαφνικός· *the film's ~ ending was a surprise* 2. απότομος, τριχός, κοφτός· *an ~ character*· *~ manners*· *an ~ style of writing* 3. απόκρημνη, απότομος· *~ness*, ουσ.· *~ly*, επίρρ.

abruption [«Ěbrɔpsɪn] ουσ. αποκοπή, ρήξη, απόσπαση.

ABS, συντομ. (αυτοκ.) anti-lock braking system, αντιμπλόκ σύ-στημα πέδησης.

abscess [ĚQbsɛz] ουσ. απόστημα· ρ. σχηματίζω απόστημα.

abs- cise [QbĚsɪz] ρ. 1. αποκόπτω 2. μαδάω (φύλλα, πέταλα κ.λπ.).

abs- cissa [QbĚsɪsɪz] (μαθ.) τετμημένη.

abscission [«ĚbsɪsɪZαn] ουσ. 1. αποκοπή 2. μάδημα (φύλλον κ.λπ.) 3. (χειρ.) εκτομή· **~ layer**, (βοτ.) παρεκφυματικό στρώμα.

abscond [«Ěskɔnd] ρ. 1. φεύγω κρυφά, το σκάω, δραπέτεύω 2. φυγοδικώ· *~er*, ουσ. φυγόδικος.

absence [ĚQbsɛns] ουσ. 1. απουσία· *more than five ~s will be reported to the dean of students* 2. έλλειψη· *the debate was characterised by high emotionalism and an ~ of logic*· **~ of mind**, αφρητικότητα· **in ~**, ερμηγν.

absent [ĚQbsɛnt] επίθ. 1. απών 2. σε έλλειψη 3. απρόσεκτος,

αφηρημένος· ρ. απουσιάζω, δεν παρευρίσκομαι: *he ~ed himself from the meeting*· ~ly, επίρρ. ~minded, αφηρημένος.

absentee [CQbs«nEtíu] ουσ. απών, απουσιάζων· επίθ. του απόντα.

absenteeism [CQbs«nEtíuζkη] ουσ. (για εργασία) καθ' εξίν αδικαιολόγητη απουσία: *high levels of ~ has caused concern among trade unions and the government.*

absentia [QbÉntIk] ουσ. απουσία· **in** ~, (νομ.) ερήμην (του εναγομένου): *the war criminals were sentenced to death in ~.*

absinth(e) [ÉQbsint] ουσ. (βοτ.) ανίγθι (αρωματικό φυτό της Μεσογείου)· 2. ανίγθος, αφέντι (ηδύποτο αρωματισμένο με ανίγθιο).

absit omen [ÉQbsit É«UmEn] επιφών. (λατ.) χτύπα ξύλο! Θεός φυλάξοι!

absolute [ÉQbs«Cluít] επίθ. 1. απόλυτος: *an ~ monarchy*· ~ majority· ~ numbers· 2. απόλυτος, πλήρης: *things are under ~ control*· 3. απόλυτος, απεριόριστος, χωρίς εξαιρέσεις: *the ~ validity of physical laws*· 4. αναμφισβήτητος, σίγουρος: ~ facts· ~ness, ουσ. (και φίλος) απόλυτος ~ ceiling, (αερδεν.) απόλυτη οροφή

absolutely [CQbs«Éluútl] επίρρ. απόλυτος, πλήρως, πέρα από κάθε αμφιβολία, βεβαίως, ασφαλώς.

absolution [CQbs«Éluúςη] ουσ. 1. (εκκλ.) άφεση· 2. (εκκλ.) δέηση για άφεση αμαρτιών· 3. (μτφ.) άφεση, συγγνώμη, συγχώρεση.

absolutism [ÉQbs«luúςtízη] ουσ. απολυταρχία, απολυταρχισμός (θεωρία & πολ. σύστημα)· **absolutist**, ουσ. απολυταρχικός (σπαδός της απολυταρχίας)· **absolutistic**, επίθ. απολυταρχικός.

absolve [«bÉzlv] ρ. 1. απαλλάσσω (από κατηγορία, υποχρέωση κ.λπ.): *the judge ~d him of all blame for the accident*· 2. συγχωρώ, δίνω άφεση αμαρτιών· **absolvable**, επίθ. συγγνωστός, συγχωρητός.

absorbant [ÉQbs«nεnt] επίθ. παράταιρος, αταίριαστος, αντίθετος, αφύσικος.

absorb [«bÉsúb] ρ. 1. απορροφώ: *cotton ~s water*· *his job ~s all his free time*· 2. (μτφ.) απορροφώ, εξουδετερώνω, ελαχιστοποιώ· 3. ενσωματώνω, αφομοιώνω· ~ability, ουσ. ~able, επίθ.

absorbed [«bÉsúbδ] επίθ. 1. (και μτφ.) απορροφημένος: ~ in one's thoughts· ~ radiation· 2. αφομοιωμένος, ενσωματωμένος: *a minority ~ into the countries population.*

absorbent [«bÉsúb«nt] επίθ. απορροφητικός: ~ paper· **absorbency**, ουσ.

absorber [«bÉzúb«] ουσ. απορροφητήρας, αποσβεστήρας· **shock absorber**, ουσ.

absorbing [«bÉzúbIN] επίθ. 1. απορροφών· 2. έντονα ενδιαφέρον: *an ~ television programme*· ~ly, επίρρ.

absorption [«bÉsúpςη] ουσ. απορρόφηση· **absorptive**, επίθ.

absquatulate [QbÉskwtúCkεt] ρ. (στρατ. διάλ.) εξαφανίζω, γίνωμαι καπνός, γίνωμαι καπνός, τα μαξέλια και φεύγω, την καταλάω.

abstain [«bÉsteln] ρ. (επί πρόσωπον) απέχω: *you must ~ from alcohol for a while*· ~ from voting in the elections· ~er, ουσ.

abstemious [«bÉstíuηs] επίθ. 1. συγκρατημένος, λιτοδίαιτος· 2. μετρημένος, φειδωλός, λιτός· ~ness, ουσ. ~ly, επίρρ.

abstention [«bÉstEnςη] ουσ. αποχή: *there were forty votes for the resolution, five against and two ~s.*

abstergent [«bÉstíudζ«nt] ουσ. καθαριστικός, απορρυπαντικός.

abstinence [ÉQbstínkςη] ουσ. 1. εγκράτεια, αποχή· 2. (εκκλ.) νηστεία· **abstinent**, επίθ. ~abstinently, επίρρ.

abstract [ÉQbstrQkt] επίθ. 1. αφηρημένος· 2. θεωρητικός· 3. ιδεώδης, μη πραγματικός· 4. (τεχν.) αφηρημένος: ~ art· ουσ. 1. αφηρημένη έννοια· 2. περίληψη, σύνοψη· 3. έργο αφηρημένης τέχνης· **in the** ~, θεωρητικός ~ of title, (νομ.) τίτλος κυριότητας.

abstract² [QbÉstrQkt] ρ. 1. αφαιρώ, απομακρύνω, διαχωρίζω· 2. συνοψίζω.

abstracted [QbÉstrQktld] επίθ. 1. αφαιρεθείς, βγαλμένος· 2. αφηρημένος· ~ness, ουσ. ~ly, επίρρ.

abstraction [QbÉstrQks«η] ουσ. 1. αφαίρεση (και μαθ.), απομάκρυνση, εξαγωγή, διαχωρισμός· 2. υποκόσμη, υπεξείρεση· 3. αφηρημάδα· 4. αφαίρεση (αφηρημένη έννοια).

abstractionism [QbÉstrQks«ςηζkη] ουσ. αφηρημένη τέχνη, (ξεν.) αμυστρακισμός.

abstruse [«bÉstrúus] επίθ. 1. ασαφής, δυσνόητος, σκοτεινός, βαθύς: ~ arguments· 2. κρυμμένος, υπόκρυφος· ~ness, ουσ. ~ly, επίρρ.

absurd [«bÉsEúδ] επίθ. 1. παράλογος: *an ~ idea*· 2. (μτφ.) παράλογος, ανόητος· ~ity, ~ness, ουσ. ~ly, επίρρ.

abulia, aboulia [«bEúúlk] ουσ. (ψυχιατρ.) αβουλία (παθολ. ανικανότητα λήψης αποφάσεων).

abundance [«bÉAnd«ns] ουσ. 1. μεγάλη ποσότητα, πληθώρα, αφθονία, πλούτος: *an ~ of food*· 2. (φυσ.) ισοποτική αφθονία.

abundant [«bÉAnd«nt] επίθ. 1. άφθονος: *to provide ~ evidence of one's innocence*· 2. πλούσιος *a region ~ in natural resources*· ~ly, επίρρ.

abuse [«bEjúuz] ρ. 1. καταχρώμαι: *policemen are warned not to ~*

their authority· 2. υβρίζω, προσβάλλω, γροθαιολογώ: *she felt ~ed by his insinuations*· 3. κακομεταχειρίζομαι (ιδ. σεξουαλικά, σεματικά)· ουσ. 1. καταχρηση· ~ sb's trust· 2. διαπλορά, φαυλότητα· 3. ύβρις, προσβολή· ~er, ουσ.

abusive [«bEjúúvl] επίθ. 1. υβριστικός, προσβλητικός, σκαίος, απρεπής: *he always uses ~ language to humiliate his fellow-workers*· 2. καταχρηστικός: ~ behavior(w)· ~ness, ουσ. ~ly, επίρρ. καταχρηστικά, υβριστικά.

abut [«bÉÁt] ρ. γειτνιάζω, συνυφάνω, εφάπτομαι: ~ting, επίθ. αντικριστός, γειτνιάζων, εφάπτομενος.

abuzz [«bÉÁz] επίθ. (μτφ.) πολύβουος, θορυβώδης: *the city was ~ with the news of the fresh scandal in the government.*

aby(e) [«bÉbal] ρ. (αρχ.) 1. πληρώνω πρόστιμο· 2. εξυλιόνομαι.

Abydos [«bÉbal«ς] ουσ. (ιστ.) Άβυδος.

abysm [«bÉbz«lm] ουσ. (αρχ.) άβυσσος.

abysmal [«bÉbz«lm] επίθ. 1. (και μτφ.) απόθμνος, άβυσσαλέος· 2. (ικν.) φοβερός, ανεκδιήγητος: ~ weather conditions· ~ly, επίρρ.

abys [«bÉbs] ουσ. 1. άβυσσος, χάος, αχανές· 2. χάσμα· 3. κόλαση, τάρταρα.

abysal [«bÉbs«l] επίθ. 1. άβυσσαίος: ~ characteristics· 2. (γεωλ.) πλουτώνιος (σηματισμός)· 3. (μτφ.) άβυσσαλέος, καταχθόνιος: *it is difficult for him to hide his ~ passion.*

Abysinia [CQbÉbsínk] ουσ. Αβυσθνια (Εθιοπία)· ~n, επίθ.

ac· πρθμ. **ad**· προ κ. κ και q: *accumulator, account.*

Ac· σύμβ. (χημ.) actinium.

AC· συντομ. 1. alternating current, εναλλασσόμενο ρεύμα· 2. ante Christum, προ Χριστού.

acacia [«Ékel«ςk] ουσ. (βοτ.) ακακία.

academe [ÉQk«ςCdiúη] ουσ. ακαδημία, πανεπιστημιακό ίδρυμα.

academia [CQk«Édiúηlk] ουσ. ακαδημαϊκός κόσμος.

academic [CQk«ÉdEmlk] επίθ. 1. ακαδημαϊκός, πανεπιστημιακός: *it was a demanding but productive ~ year for the university*· *this job requires high ~ qualifications*· 2. (μτφ.) ακαδημαϊκός, θεωρητικός, μη πρακτικός: *the whole issue is ~: they're never going to go overseas so why talk about it?*· 3. (τεχν.) ακαδημαϊκός, συμβατικός· 4. σπουδαστής θεωρητικών επιστημών· ουσ. καθηγητής πανεπιστημίου· ~ally, επίρρ. ακαδημαϊκά: ~ dress, ακαδημαϊκή περιβολή, τήβεννος.

academicals [CQk«ÉdEmlkζ] ουσ. τήβεννος.

academician [«Ck«d«Émlς«η] ουσ. ακαδημαϊκός, μέλος της Ακαδημίας.

academism [CQk«ÉdEmlkςζkη] ουσ. 1. ακαδημαϊσμός, ακαδημαϊκός χαρακτήρας· 2. (τεχν.) ακαδημαϊσμός, συμβατικότητα: *his music is characterized by a sterile ~ with no attempt at originality.*

academy [«ÉkQd«ml] ουσ. 1. ακαδημία, ινστιτούτο, κολέγιο· 2. (κεφ.) Ακαδημία: ~ of music, οδοίτο.

Academy Award [«ÉkQd«ml «Éwúδ] ουσ. βραβείο Όσκαρ.

acajou [ÉQk«ςCzúú] ουσ. (γαλλ.) ακαζού, μαόνι (δέντρο, ξύλο, χρώμα).

acanth· βλ. **acanth(o)**.

acanthine [«ÉkQηTaln] επίθ. 1. ακάνθινος· 2. (βοτ.) ακανθώδης.

acanth(o)· συνθετ. ακανθο-, ακανθο-.

acanthoid [«ÉkQηTld] επίθ. 1. ακανθοειδής· 2. ακανθώδης.

acanthous [«ÉkQηT«ς] επίθ. αγκαθικός, ακανθώδης.

acanthus [«ÉkQηT«ς] ουσ. 1. (βοτ.) άκανθος· 2. (αρχιτ.) άκανθος (ακάνθινη γλυπτή διακόσμηση κιονόκρανων).

a cappella, acappella [Au k«ÉpÉlk] (μουσ.) ακατέλα (χωρίς συνοδεία μουσικών οργάνων).

acariasis [CQk«Éral«ςls] ουσ. (ιατρ.) ακαρίαση.

acaricide [«ÉkQrlςsald] ουσ. (ιατρ.) ακαριοκτόνο.

acarid [ÉQk«rlld] ουσ. (ιατρ.) ακαρία (παράσιτο).

acaroid [ÉQk«Crlld] επίθ. (ιατρ.) ακαριοειδής.

acarpous [«Ék«Áupς] επίθ. (βοτ.) άκαρπος, στείρος, άγονος.

acaudate [«ÉlkúC«delt], **acaudal** [«Élkúd'ld] επίθ. (ζωολ.) άουρους, άκερκος.

acauliscent [CQkúÉl«ςnt] επίθ. (βοτ.) άμισχος.

Ac(c)ad [ÉQkQd] βλ. **Akkad**.

accede [QkÉsiúδ] ρ. 1. αποδέχομαι, συμφωνώ, συγκατατίθεμαι: *the management finally ~d to all the workers' demands*· 2. αναλαμβάνω (θέση, αξίωμα), ανέρχομαι: *the parliamentary deputy recently ~d to the Ministry of Education*· 3. προσχωρώ (σε κόμμα, ομάδα, οργανισμό κ.λπ.): *one of his greatest ambitions is to ~ to a ministerial position.*

accelerando [QkςÉk«ÉrQnd«U] επίθ., επίρρ. & ουσ. (μουσ.) αζελεράντο, όλο και πιο γρήγορο.

accelerant [«ÉkÉsl««nt] ουσ. (χημ.) επιταχυντής (ουσία που επιταχύνει χημική αντίδραση).

accelerate [QkÉsl«ςrét] ρ. επιταχύνω, επισπεύδω, αυξάνω ταχύτητα: *this car is so old that it doesn't ~ properly.*

acceleration [QkςÉk«Érét«η] ουσ. 1. (και φυσ.) επιτάχυνση, αύξηση ταχύτητας· 2. (μτφ.) επιτάχυνση, επισπευση: *the government decided on the ~ of their privatisation programme*· ~ premium, επίδομα λόγω αύξησης παραγωγής.